

[Socialministeren]

2. Efter socialministeriets opfattelse kan oplysningen om en sådan »fattigdomsgrænse« let blive mere vildledende end vejledende, når den ikke benyttes som oprindelig til sigtet, nemlig til internationale sammenligninger.

En væsentlig misforståelse kan let opstå, hvis »fattigdomsgrænsen« opfattes som udsprunget af overvejelser over, hvilken indtægt der er nødvendig for at opnå en vis mindstelevestandard. For grænsen er helt uafhængig af overvejelser over, hvilken indtægt der skal til for at have en bestemt boligstandard, hvad der er nødvendigt af andre faste omkostninger for at leve et rimeligt liv, osv. Grænsen er nemlig *relativ*. Selv om indtægten til dem under grænsen blev fordoblet, ville der således være et uændret antal under grænsen, hvis andres levestandard også blev fordoblet. Modsvarende vil der blive flere under grænsen, hvis de 1.000 rigeste personer fordobler deres indkomst.

Selv til belysning af den relative »fattigdom« er »fattigdomsgrænsen« problematisk. Der kan især peges på,

- at der ikke tages hensyn til indirekte og direkte tilskud (boligsikring/-ydelse, daginstitutionsfripladser, børnetilskud osv.)
- at det er den skattepligtige indkomst, der lægges til grund, hvorfor nogle »fattige« f.eks. har formue og store fradrag
- og at der ikke tages hensyn til livsindkomst, idet et antal studerende og lærlinge vil falde under »fattigdomsgrænsen«, selv om de har udsigt til på et senere tidspunkt at forøge deres indkomst betydeligt.

3. EF-Kommissionens definition af »fattigdomsgrænsen« bør ses i den sammenhæng, den er fremført i.

En grænse som den omtalte har den store fordel, at den er rimeligt præcis til summariske internationale sammenligninger. Her vil forsøg på at fastlægge en mere fast grænse ved f. eks. at opstille en minimumsstandard for boligen osv. volde nok så uoverskuelige tekniske og politiske vanskeligheder. Den valgte definition kan derimod med en rimelig indsats beregnes.

I forbindelse med EF-Kommissionens aktivitetsprogram mod fattigdom udbad Kommissionen sig derfor - til brug for skøn over forekomsten af relativ indkomstfattigdom i medlemslandene - særlige beregninger, hvor

der blev taget hensyn til familiestørrelsen, fordi denne påvirker familiens forbrugsmuligheder i væsentlig grad. EF angav en vægtning efter familiestørrelse, hvor den første voksne person har vægten 1, medens resten af familien - både voksne og børn - hver vejer med 0,7.

Fattige familier er herefter af EF defineret som de familier, hvor den disponible indkomst pr. familiemedlem er mindre end halvdelen af den gennemsnitlige korrigerede disponible indkomst pr. person.

EF-Kommissionen præciserer, at den afgrænsning, der herved foretages af de familier, der er dårligst stillet med hensyn til forbrugsmuligheder, til en vis grad er vilkårlig. For det første kunne »fattigdomsgrænsen« lige så godt være sat ved 40 pct. eller 60 pct. af gennemsnittet som ved den benyttede 50 pct.s grænse. For det andet kunne man have anvendt forskellige vægte for personerne i familien, f. eks. efter antallet af børn og deres alder.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om erhvervelse af arealer m.v. til anlæg af en banestrækning fra København til Harrestrup Å
(Fremsat 7/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Socialdemokratiet kan medvirke positivt til det foreliggende lovforslags gennemførelse. Ændrede planer med hensyn til industri- og havneanlæg ved Avedøre har medført ændringer i tidligere planer for person- og godstrafik i dette område, ændringer, som bl.a. medfører ophævelse af tidligere givne bemyndigelser til ekspropriationer og bemyndigelse til andre.

Alt i alt kan jeg bemærke, at det foreliggende lovforslag i sammenligning med øvrige forslag fra regeringen må betegnes som absolut fornuftigt, hvorfor vi kan støtte det.

Ikast (KF):